

noget derimod, vil vi gerne være med dertil.

C. F. Sørensen: Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) fandt, at der var et Modsætningsforhold mellem den højtbærede Minister og undertegnede i Opfattelsen af Landstingets parlamentariske Stilling til Behandlingen af Finanslovsforslaget, idet det ærede Medlem gentagne Gange understregede en Bemærkning, han formentlig jeg skulde have gjort i Gaar, nemlig, at det var Landstingets forfatningsmæssige Opgave at tage Finansloven til Efterretning. Jeg tror ikke, jeg sagde det paa den Maade, understreget, som det ærede Medlem nu gentog det, jeg tror, Landstingstidende vil vise, at jeg sagde noget saadant som, at Landstinget *nærmest* skulde tage Finansloven til Efterretning. Der er dog en Nuanceforskul. Jeg erkender, at der fra Landstingets Side maa kunne foretages visse Rettelser, som ikke er af indgribende Natur. Da jeg som ganske ung deltog i det politiske Liv, lærte jeg en Udtalelse af en radikal Mand; den lød saaledes: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Dette har altid i mit politiske Liv været en god Ledetraad, og jeg tror, at den Opfattelse er rigtig. At Landstingets Stilling i vort parlamentariske Liv ikke er ligegyldig, er jeg fuldt vidende om. Hver Dag ser vi i det høje Tings Udvalgsarbejde, hvilken Indflydelse Landstinget har paa det almindelige Lovgivningsarbejde, jeg beklager at maatte tilføje: som oftest en forringende Indflydelse. Nej, Landstingets Indflydelse er ikke ligegyldig, det maatte det ærede Medlem ogsaa erkende, den Gang det ærede Medlem var Finansminister. — jeg tænker paa et Lovforslag i 1919 om et Statslaan paa 120 Mill. Kr., der maatte vedtages paa andre Vilkaar end dem, Finansministeren havde tænkt sig. Vi saa det sidste Gang i Fjor, da Venstre og det konservative Folkeparti ændrede Forsvarsministerens Budget med et Beløb af omkring 7 Mill. Kr. Med dette i Minde kan jeg selvfølgelig ikke have den Opfattelse, at Landstingets Stilling er ligegyldig.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) knyttede ikke mange Bemærkninger til de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar. Det forstaar jeg saa udmærket godt, mine Udtalelser var jo bygget op paa Kendsgerninger, som der ikke var meget at sige til fra det ærede Medlems Side, de bundede i den Politik, som ogsaa det ærede Medlem, da han var ung, repræsenterede

indenfor sit Parti. Det ærede Medlem har noget misforstaaet mine Udtalelser — jeg har Lov til at tro, at det var en ren Misforstaaelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i —, idet det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, at vi i Socialdemokratiet fik alle Sager forelagt. Noget saadant har jeg ikke sagt. Jeg udtalte, at vi fik de Sager forelagt, som der var Meningsforskel om, vi fik Indberetninger i Finansudvalget o. s. v., men jeg har gentagne Gange — sidst i Dag — hørt Meddelelser om, at den og den Sag var gaaet til Drøftelse i de forskellige Partier, og før disse Drøftelser var afsluttet, kunde der ikke siges noget om Sagen. Ogsaa fra det almindelige Udvalgsarbejde ved jeg, at Sager Gang paa Gang gaar til Drøftelse i Partierne. Vi er altsaa ikke saa helt ukyndige i Sagernes Behandling, som det ærede Medlem vilde antyde. At det Parti, der i Øjeblikket har Regeringsmagten, maaske har en favoriseret Stilling, saa længe dette varer, med Hensyn til at faa lidt hurtig Besked, vel, det er muligt, men det er ogsaa noget, det ærede Medlem og hans Parti har været ude for, men som jeg ganske vist af et oprigtigt Hjerte haaber, at de ikke oftere kommer ud for.

Piper: Den Diskussion, der har fundet Sted ved Finanslovsforslagets Behandling, giver mig Anledning til nogle faa Bemærkninger. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) nævnte, at Landstinget i Fjor havde øvet betydelig Indflydelse paa Finanslovsforslaget. Jeg vil erindre om, at Forsvarsministerens Budget var et Brud paa bestaaende Love, og er der noget, Landstinget fornemmelig skal passe paa, er det netop, at man ikke gennem Finansloven forrykker og forandrer den almindelige Lovgivning.

I Anledning af den Diskussion, der har været ført om Statsgældsbeviserne, vil jeg gerne erindre om de Forhandlinger, der fandt Sted under Behandlingen af Valuta-loven. Det var den Gang; man kom ind paa det uheldige Forhold ved det store Overtræk i Nationalbanken, der tidligere havde været, og man fandt det urigtigt, at noget saadant kunde ske, uden at Rigsdagen havde Indseende dermed. Denne Tanke bragte Spørgsmaalet om Statsgældsbeviser frem, men det var jo da rigtignok ogsaa Tanken, at man ved disse Statsgældsbevisers Udstedelse og Tilbagebetaling skulde have det Indblik i Finansministerens Dispositioner, som man hidtil havde savnet, og som jeg synes, man i nogen Grad ogsaa savner nu, skønt vi har faaet Statsgældsbeviser.